

Фиг. 56. Рокля отъ XIV и началото на XV ст. и високата шапка хенинъ.
Дамата носи къси ръкавици.

се изрѣзала въ ръкавната извивка, че предната част се превръщала на тѣсенъ бандъ, който въ XV столѣтие съвсемъ изчезналъ.

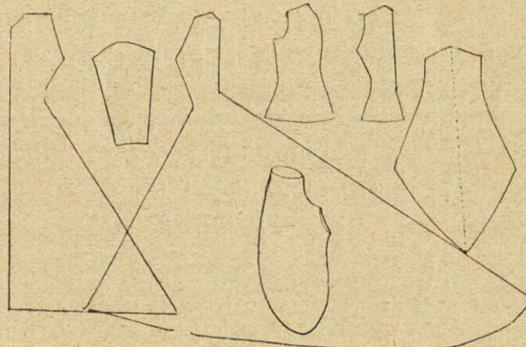
Така тази туника станала широка и дълга пола; опасана

само въ талията и прикрепена съ кожани или кадифени презрамки (фиг. 56 и кройка въ фиг. 57). Дължината на шлейфа, макаръ и отъ хералдическо значение, била тѣй голѣма, че и въ най-обикновенния случай трѣбвало да бѫде носенъ отъ прислужница. (Фиг. 56).

и пр. Имало периоди въ Бургундския дворъ, когато законодателъ на модата се считалъ този, който се отрупвалъ съ цѣлъ хаосъ отъ невъзможни и съвсемъ неподходящи на фасона украшения, разчитайки само на това, че ще порази зрителя съ оригиналността си. Срамъ и приличие не се търсило, стига да се привлече вниманието на обществото*).

Все подъ влияние на рицарската желязна обувка, която имала много остъръ връхъ, за да бута коня, се появила такава остворъха обувка, че краката приличали на много остъръ рогъ. Това сѫ обувките наречени **пуленъ** (poulaine).

Къмъ края на XIV столѣтие горната женска туника толкова

Фиг. 57. Кройки на рокля, корсажъ, широкъ ръкавъ и торбестъ ръкавъ отъ XV стол.

* Тѣзи отрупани като гротеска дрехи много добре сѫ описани отъ Валтеръ Скотъ въ неговите исторически романни за епохата на Людовикъ XI.